

РЕШЕНИЕ

№ 4331

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3169** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. М. Г. - прокуррист на "Еврохолд България" АД, подадена чрез адв.Я., срещу Решение № 371 от 23.01.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6671/2021г., с което се потвърждава Наказателно постановление /НП/ № Р-10-555/01.07.2021 г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора е наложена глоба в размер на 7000 лв., на основание чл.221, ал.1, т.4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, за извършено нарушение на чл.114б, ал.1, пр.3 във вр.с ал.2 от същия закон.

Касаторът обжалва съдебното решение като неправилно поради нарушение на материалния закон и на съдопроизводствените правила. Твърди, че районният съд е игнорирал представените документи от 16.12.2020г. и проведеното съдебно следствие е едностранно и непълно. Поддържа, че съдът не е изпълнил задълженията си, произтичащи от служебното начало, за проверка на законосъобразността на НП. Излага съображения за маловажност на нарушението и това, че деянието не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Счита, че наложеното наказание е явно несправедливо, въпреки че е определено на предвидения

минимум. Моли за отмяна на обжалвания съдебен акт, като делото се реши по същество с отмяна на НП. Претендира разноси. В проведеното съдебно заседание касаторът се представява от адв. Я., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - зам.-председателят на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", представляван от юрк. Н., изразява становище, че касационната жалба е неоснователна. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че "Еврохолд България" АД е публично дружество. Установено е, че на заседание Управителният съвет (УС) на „Еврохолд България“ АД, проведено на 16.12.2020г., е взето решение за назначаване на Г. за прокуриснт на дружеството. Вследствие на това, на 18.12.2020г. прокуриснтът е упълномощен съвместно от членовете на УС, взели решение за избора му, с пълномощно за учредяване на прокура с нотариална заверка на подписа. При проверката от КФН било констатирано, че Г. не е изпълнила задължението си да декларира информацията по чл.114б, ал.1 ЗППЦК в законоустановения 7-дневен срок, което следвало да стори най-късно до 29.12.2020 г. С оглед на това бил съставен АУАН № Р-06-140/04.03.2021г., въз основа на който било издадено и процесното НП. Декларацията по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК била подадена от М. Г. на 05.03.2021г.

От правна страна районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, и М. Г. е извършила вмененото ѝ нарушение, за което е законосъобразно санкционирана.

Решението е правилно.

При вярно и точно установена фактическа обстановка районният съд е извел правилни изводи.

Противно на твърденията в касационната жалба, настоящият съдебен състав намира, че СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, релевантни за преценката относно законосъобразността на наказателното постановление, подробно ги е обсъдил в контекста на приложимите правни норми и е стигнал до изводи, които настоящата инстанция изцяло споделя.

Неоснователни са възраженията, че СРС е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът е обсъдил и е дал аргументиран отговор на направените в жалбата до СРС възражения и оплаквания, като обосновано ги е приел за неоснователни. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Относно оплакванията, че съдът е игнорирал представените по делото доказателства от дата 16.12.2020г., следва да се отбележи, че макар действително съдът да не е обсъдил поотделно и изрично посочените документи, това не е негов пропуск, още по-малко нарушение, тъй като визираните документи касаят факти, които не са

спорни /относно датата, когато е направен избор на нов прокурист/ или не са относими към релевантните факти /напр. кога е подадена декларация с образец от подписа/ .

Несъстоятелни са твърденията за противоречие между мотивите на обжалвания съдебен акт и крайните изводи на съда. Изложените в решението мотиви са конкретни, детайлни и ясни и логически извеждат формираните от съда изводи. Решаващият състав на СРС е посочил, че решението за избор на М. Г. за прокурист е било взето на 16.12.2020г., но доколкото упълномощаването, с което е учредена прокуратурата, е извършено на 18.12.2020г., срокът за подаване на декларацията е започнал да тече именно оттогава. В тази връзка следва да се посочи, че съдът е направил обосновано заключение и относно датата на извършване на нарушението /30.12.2020г./, като е приел, че тя е правилно установена и от наказващия орган.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че деянието не представлява „маловажен случай“. Предвид обстоятелството, че в случая декларацията е подадена повече два месеца след крайния срок, няма как да се приеме, че има незначително закъснение. Не се сочат и не са установени по делото и никакви смекчаващи обстоятелства. Следователно няма никакво основание да се приеме, че деянието се отличава с по-малка степен на обществена опасност в сравнение с другите деяния от същия вид.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че не са налице наведените касационни основания и решението на СРС е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 150 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 23.01.2023г. на Софийския районен съд, 107 състав, постановено по НАХД № 6671/2021 г.

ОСЪЖДА М. М. Г., ЕГН: [ЕГН] да заплати в полза на Комисията за финансов надзор сумата от 150 /сто и петдесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

